

Szeretet

Egyetlen végtelen országunk.

2018

NOVEMBER

11. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXIX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Fotó: Fúvóstadálkozó Erkeiden

Az örök királyság

TARTALOM

- Egy megérdemelt díjról
- Baptisták Európában
- EBF és WEBU gyűlés Ukrajnában
- Kürtzengés Erkeiden és Zilahon
- Hálaadás és Tudóska a Hargitán
- Bádogház, szavanna, Bibliák...

„Jó volt megállni és újragondolni azt, hogy mit jelent nekünk a szűk családi kör, a közeli kapcsolatok megélése, az értékek képviselése a gyülekezetben és a társadalomban. Nem idillről beszélgetünk, nem tökéletes családokról vagy házasságokról, hanem valós kapcsolatokról, amelyekben vannak völgyek és hegyek, van bocsánatkérés és megbocsátás – de minden az Isten jelenlétében. A hálaadás építi a kapcsolatot, a szavaknak súlya van, az igazi értékek az Istent kereső életekben válnak valóra.”

– A 2016. novemberében indított, az örökkévalóság témájával foglalkozó sorozatunk 3. része

Ismét ősz van. Az évek telnek egymás után, és az évnek ebben a szakában a földi élet elmúlására és az örökkévalóságra gondolunk. Az örökkévalóság a kegyelmes és szerető Isten nélkül azonban félelmetes lenne. Nekünk az a vigasztalás az elmúlásban, hogy a földi élet után következik egy másik, igazi élet, amit azzal élünk majd, akit, ha most nem is látunk, de szeretünk, és kimondhatatlan örömmel örvendezünk majd vele. Eljön az idő, amikor minden hatalom Istené lesz, és ami rossz a pokol és halál a tűz tavába vettetik majd.

A földön nincs örökké tartó birodalom

A Bibliából, de a történelemből is látjuk, hogy minden földi birodalom véges. A Dániel könyvében olvassuk, hogy az Úr kijelentette Nebukadneccarnak, hogyan jön majd egyik birodalom a másik után. Majd ezt olvassuk: „Ezeknek a királyoknak az idejében támaszt a menny Istene egy királyságot, amely nem semmisül meg soha, és a királyi uralom más népre nem száll át. Összetöri mindezeket a királyságokat, és véget vet nekik, maga pedig fennáll mindörökké.” (Dán 2:44)

A földi birodalmak közül eddig a Római Birodalom állt fenn a legtovább, de ennek is össze kellett omlania, amikor Isten úgy döntött. Mindegyiknek ez lesz a sorsa, bármilyen nagy erővel is próbálják alattvalóikat uralni. Emlékszem, 1989-ben, a rendszerváltás idejében, amikor a kelet-európai

(folytatás a 3. oldalon)

Meghívó missziókerületi közgyűlésre

Szeretettel várjuk a Szövetségünk gyülekezeteinek képviselőit az év végi missziókerületi közgyűlésekre, amelyeket a következő időpontokban és helyszíneken tartunk:

- **Székelyföldi missziókerület:**
– 2018. november 24, **Hargita Tábor**
- **Szilágysági missziókerület:**
– 2018. december 1, **Sarmaság**
- **Nagyváradai missziókerület:**
– 2018. december 8, **Szalárd**
- **Kolozsvári missziókerület:**
– 2018. december 15, **Kolozsvár**

A gyűlések délelőtt **10 órakor** kezdődnek. A napi-rend a missziókerület adminisztratív és lelki teendőinek megbeszélése, missziókerületi választások megtartása, valamint egy előadás meghallgatása „Vendégszeretet és evangélizálás Jézus Krisztus mintájára” címmel, alulírott részéről.

A teljes jogkörű gyülekezetek tagszámukhoz képest a következőképpen küldhetnek képviselőket:

- 20-50 tag között: 1 képviselő
- 51-100 tag között: 2 képviselő
- 101-150 tag között: 3 képviselő
- 151-200 tag között: 4 képviselő
- 201-250 tag között: 5 képviselő
- 251-300 tag között: 6 képviselő
- 301-350 tag között: 7 képviselő

Ezen felül, minden megkezdett 50 tag után egy-egy képviselő. A leánygyülekezetek tagjai az anyagyülekezet tagjaival együtt jönnek számításba. Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt.

*A testvéri találkozás reményében,
Borzási Pál főtitkár*

NOVEMBERI ESEMÉNYEK

- **5-én** tartják a nagyváradai missziókerület **lelkipásztorainak munkaközösségét** illetve a **székelyföldi kerület vezetőinek havi tanácskozását**.
- **12-én** a kolozsvári kerület **vezetése** ülésezik.
- **16-18 között** **TELEK** Magyarország.
- **24-én** lesz az **első éves kerületi** tanácskozás, szokás szerint a Hargita Táborban.

MöUdünDFP Cd RTCPJF)HNRVVC

■ A telefonos elérhetőség javítása érdekében **újabb távközlési céggel** készül **szerződést** kötni a Szövetség. Erre azért is van szükség, mert nem minden szolgáltató nyújt mindenütt ugyanolyan szintű szolgáltatást. Amennyiben elegendő számú igénylő jelzi, az Orange csoporttal is közös keretszerződésünk lesz. A konkrét számokkal, feltételekkel kapcsolatban, bármilyen **kérdéssel Rajna Ottót lehet keresni a 0786 597 652-es telefonszámon, és a Szövetség weboldalán**. Ami újdonság: lehetőség lesz ideiglenes bérletváltásra, például abban az esetben, ha valakinek csak ideiglenesen van szüksége roamingra. Ez azért fontos, mert a két évvel ezelőtti bevezetett új uniós szabályozás nyomán átalakult a roaming fogalma, és ez érintette a Szövetség Ebaptifon-flot-táját is. Jelenleg gyűjtik azokat a felhasználókat, akik az Orange flottához csatlakozni szeretnének. Beléphet bármilyen feltöltőkártyás vagy Orange-bérletes felhasználó a neki megfelelő szintre (a meglévő bérlettel, vagy annál picit olcsóbban), illetve jöhetnek új felhasználók is. Ebben az esetben is hasonló szabályok lesznek érvényesek, mint a többi szerződésnél: 2 évi hűségnyilatkozatot kell aláírni, és szigorúan elvárják a havi számla kifizetését.

„Aki informál az formál, alakít”

– A bihar megyei magyar sajtódíjakat 2018-ban egyházi sajtósok kapták

Mint arról múlt lapszámunkban már hírt adtunk, három kaptak sajtódíjat idén ősszel Nagyváradon, egyházi újságírás-kommunikáció területén dolgozók, közöttük a Szeretet lap egykori munkatársa, Antal Ferenc atyánkfia.

Szeptember 6-án, csütörtök délután, az Ady Endre Emlékmúzeumban zajlott az ünnepség, a Bihar megyei RMDSZ szervezésében. Magas rangú egyházi vezetők, a kitüntetettek családtagjai, barátok, munkatársak és érdeklődők, mintegy negyvenen gyűltek össze a valamikori Mullerei-cukrászda, 1955-től pedig az Ady-múzeumnak otthont adó patinás épületben. „Öt évvel ezelőtt alapították a bihar megyei sajtódíjakat, akkor emlékezhettünk arra, hogy 150 éves a bihar megyei magyar sajtó”, mondta bevezetőjében Szűcs László főszerkesztő, a Magyar Újságírók Romániai Egyesületének (MÚRE) (folytatás a 15. oldalon)

(folytatás a címlapról)

kommunista rendszerek meginogtak, és kártyavárként összedőltek, még remélni sem mertük, hogy a Szovjetuniónak hasonló lesz a sorsa néhány hónapon belül. Olyan erősnek és hatalmasnak látszott. De eljött ennek is az ideje.

A földi birodalmak mögött a sötétség erői vannak. Ezért minden földi birodalom Isten ellen és népe ellen lázad. Az első Bábel idején tornyot építettek, hogy az az eget érje. Egyiptom el akarta pusztítani Isten választott népét. Az Asszír Birodalom fogásra vitte Isten népét, és királyuk így fenyegetőzött: „Hát az Úr meg tudja menteni kezemből Jeruzsálemet?” Az új babiloni birodalom is száműzetésbe vitte az Úr népét, addig míg királyával együtt meg nem „mértett és híjával nem találtatott”. A perzsák oroszlánok vermébe vetették Isten hűséges szolgáját, és rendeletet hoztak a nép kiirtására. A görögök világias, pogány lelkületükkel akarták megsemmisíteni a hűségeseket. A rómaiak üldözték és irtották a keresztyéneket, és császáraik isteneknek kiáltották ki magukat. Az újabbak közül a náci Harmadik Birodalom rabul ejtette a német egyházat, és üldözte a hitvallókat. A Szovjetunió isztagadó volt, és üldözte a keresztyéneket. A mai európai birodalom anyagiasságával és élvhajhászásával tartja rabul a lelkeket, és fordítja el őket Istentől.

Isten gyermekei bármely birodalom alatt éltek is, tudták, hogy mindennek fölött Isten az Úr, neki kell engedelmeskedni. Tudták, hogy „nincs itt maradandó városuk, hanem a jövődőt keresik”. Így biztatták magukat: „... mi, akik rendíthetetlen országot kaptunk, legyünk halásak és azzal szolgáljunk Istennek tetsző módon: tisztelettel és félelemmel” (Zsid 12:28).

Isten országa a szívben kezdődik

Jöllehet az egész kozmosz Isten hatalma és uralma alatt van, Ő megen-

gedi, hogy egy időre a Sátán legyen a „világ fejedelme”. Nagy erővel és gonoszszággal tombol ebben a világban. Az ő uralma azonban csak az emberi bűn által valósul meg, és annak határain belül működik. Ahol nincs bűn, ott ő nem úr.

Az Úr Jézus azért jött, hogy elvegye a bűnt, és az embereket Istenhez vezesse. Ezért hirdethette, hogy „térjete meg, mert elközelített az Isten országa”, vagyis újra lehetőség van arra, hogy az emberek Isten jótékony uralma alatt éljenek. Aki megtér és újjászületik, az látja meg Isten országát. Az Úr Jézus példázatokban tanított, hogy mihez hasonló az Isten országa, és hogyan működik. A tanítványok is megértették egy idő után, hogy Isten országa, egyelőre, nem „szemel láthatóan jön el”, mert Isten országa bennük van. A világ birodalmi jönnek-mennek, de Jézus Krisztus óta ebben a világban itt van Isten országa is, ami az evangélium hirdetése és elfogadása által folyton terjed. Isten sok ember szívében uralkodik. Ebben az őszi elmúlásban ennek örvendünk: Isten országához tartozunk, Isten gyermekei vagyunk, mert Isten Krisztus királyunkkal „együtt feltámasztott és a mennyek világába ültetett Krisztus Jézusért”.

„Jöjjön el a te országod”

Isten országa a világtörténelemben valósul meg, de nem a történelem eseményei által. A tanítványokat a vi-

lágban tartja meg az Atya, ahogy Jézus is kérte. De ők nem a világból valók. Fénylenek a világban, de a sötétség nem fogadja be a világosságot. A gonosz nem alakul át jóvá, azt az „Úr Jézus fogja megölni szájának leheletével, és meg fogja semmisíteni eljövételének fenségével.” Isten országa már itt van, de nem szemmel láthatóan, hisz még a Sátánnak szabad tevékenység adatott. De majd eljön az Úr országa, és meg lesz az akarata a földön, amint most még csak a mennyben van.

Az Úr Jézus – ígérete szerint – mint király fog eljönni, hogy uralmát kitesítse a földön. Először ítélettel kezdi, amit az övéinek elragadtatása és a feltámadás előz meg. Ekkor fog majd az igazság kozmikus méreteket ölteni, mert mindenki meg lesz ítélve „cselekedetei szerint”, és „meghajol előtte minden térd „mennyeké, földieké és föld alattiaké és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr, az Atya Isten dicsőségére” (Fil 2:10-11). De itt nem ér véget Isten országának terjedése. János így ír erről: „... és láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sincs többé. És a szent várost, az új Jeruzsálemet is láttam, amint alászáll a mennyből az Istentől, felkészítve, mint egy menyasszony, aki férje számára van felékesítve. Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a trónus felől: Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga az Isten lesz velük; és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.” (Jel 21:1-4). Ekkor felhangzik a kiáltás: „Ámen! Az áldás, a dicsőség és a bölcsesség, a hálaadás és a tisztesség, a hatalom és az erő a mi Istenünké örökkön-örökké. Ámen.” (Jel 7:12)

Kovács József
Szatmárnémeti

Isten kegyelmét és Szent Lelkének munkáját szemlélhettük 2018. augusztus 5-én. Különleges ünnep volt ez a gyülekezet számára is, hiszen az új imaház épülése óta ez volt az első bemerítés,

akárcsak a Máté családnak, amelynek két legfiatalabb tagja, Tamás és Dóra, pecsételte meg hitét a bemerítkezésben. A délelőtti folyamán Mezei Ödön, székelyudvarhelyi lelkipászor szolgált a Róm 6:1-11; 22 alapján, amelyben a bemerítkezés fontosságáról és annak három fő meghatározásáról hallottunk: látható hitvallás, Krisztussal való közösség, és az életünk odaszánása Istennek. A bemerítést Ferenczi Lajos, székelykeresztúri lelkipászor végezte. Előtte hallhattuk a két bemerítkező bizonyágtételét, melyben arról beszéltek, hogyan munkálkodott Isten az életükben. A bemerítés után a lelkipászorok kézrátétellel imádkoztak a két bemerítettért, hogy Isten Szentlelke töltsse be és vezesse őket. Az alkalom végén az ünneplő gyülekezet együtt úrvacsorázott. A képen balról jobbra: *Ferenczi Lajos, Máté Dóra, Máté Tamás, Mezei Ödön.* [Ferenczi Zsófia]

Alámerítés Kisszentmiklóson. 2018. augusztus 19-én bemerítést tartottunk az aradi Reménység Gyülekezetben, amelyen ketten kérték hitük megvallását az újszövetségi bemerítésben: Sallai Eszter és Sallai Krisztina. Az új imaterem zsúfolásig megtelt az ünneplő sokasággal. Az ünnepi istentiszteletet felemelővé tette a nagyváradi férfi négyes, a bemerítkezendők, és a helyi énekkar szolgálata. Jó volt együtt örülni a marosvásárhelyi és nagyfalui roko-

kkal, valamint a környező gyülekezetekből jött vendégekkel. (Az alkalomról a videofelvétel elérhető a gyülekezetünk YouTube csatornáján: Aradi Reménység Baptista Gyülekezet). Imádkozunk az új tagok lelki növekedéséért. [Sallai Jakab]

Nagyfaluban is megmozdult a víz. 2018. aug. 19-én bemerítési istentiszteletet tartottunk Szilágynagyfaluban, ahol öt fehér ruhás tett bizonyrágot új életéről. Az új tagok egy kivételével a gyülekezetben nőttek fel, Karola református családban. Vendég igehirdető Borzási Pál testvér volt, aki az 1Kor 12:13 alapján hirdette Isten igéjét. A fo-

tón láthatók nevei balról jobbra: *Kulcsár Leonetta, László Karola, Nagy Teodóra-Edit, Nagy Natália, Szabó Nikolett.* [Nagy István]

Ünnep volt Besztercén. 2018. szeptember 16-án a besztercei gyülekezet osztozott ünneplőbe öltözve Gedő Dávid testvér örömeiben, aki engedelmeskedve az Úr Jézus rendelkezésének, bemerítkezett, bizonyítva a Megvál-

tóba vetett hitének a szeretetből és engedelmességből fakadó gyümölcsét. Gazdát cserélt. Elkötelezte magát az Úr Jézusnak. Isten Igéjét Mike Sámuel kecskeméti lelkipászor hirdette az ApCsel 2:37-42 alapján, hangsúlyozva az első gyülekezet fontosságát és életszerűségét. Isten áldja meg testvérünket az új életben való járásában, és tartsa meg hitét mindvégig az Úrban! [Kelemen Sándor]

SZÖVETSÉG

Missziói kitekintés a világra - EBF GYÚLÉS VOLT UKRAJNÁBAN

Isten kegyelméből szeptember 26-30 között sor került az Európai Baptista Föderáció (EBF) évi közgyűlésére, amit az ukrajnai Lemberg (Lviv) városában tartottak meg. A Szövetséget Pardi Félix elnök testvér és alulírott képviselték. Megtudtuk, hogy az utóbbi 10-20 évhez viszonyítva az idei gyűlésre jelentkeztek be a legtöbben: 42 országból 150 képviselő. Az EBF-hez tartoznak még olyan országok baptista szövetségei is, mint az ukrajnai, moldáviai, szíriai, egyiptomi, iraki. Az EBF tehát tágabb, mint Európa. A gyűlésen jelen volt még Paul Msiza, a Baptista Világszövetség (BWA) elnöke, és Elijah Brown, a BWA főtitkára. A mottó „Megbékélés Krisztusban” volt, amelyről külön előadást tartott a BWA elnöke és főtitkára.

Fontos nyilatkozatokat fogadtunk el a vallásszabadság és az emberi jogok védelme érdekében. Külön figyelmet kapott az ukrajnai válságövezetben élő baptisták és más hívők helyzete, akik immár több éve mély próbákat élnek át testileg, lelkileg. Az is különlegesség volt, hogy képviseltette magát az Oroszországi Baptista Szövetség is, bár ők nem tartoznak hivatalosan az EBF-hez.

Elijah Brown, a BWA főtitkára beszámolt a világ Európán kívüli részein tapasztalható kihívásokról és áldásokról, amelyek baptista hittestvéreinket érik. A vallásszabadság, a misszió, és az üldözés témája körül időzve többek között a következőkre hívta fel a figyelmet.

Kínában tovább erősödött az üldözés. Több ezer gyülekezetet bezártak, pásztorokat megmérgezték, másokat börtönbe zártak. A hatóságok követelik a kereszt eltávolítását a templomokról, s hogy helyette tegyék fel az elnök fotóját. Az arcfelismerő technika segítségével igyekeznek elfogni a vezető pásztorokat, akiket utána faggatnak, elzárnak, vagy kínoznak. **Mianmar** észak-keleti részén 52 baptista gyülekezetet zártak be és 92 pásztor került börtönbe. A kanadai baptisták tiltakozó levelet kezdtek írni a külügyminiszternek, kérve, hogy lépjen közbe két bezárt pásztor szabadon engedése érdekében. A külügyminiszter először nem törődött az érkező levelekkel, de később, belefáradva azok olvasásába, föllépett a két

baptista pásztor kiszabadítása érdekében. Ezt a hírt örömmel vettük tudomásul, és imádkoztunk, hogy az Úr szabadítsa ki a fogságban levő hittestvéreinket. **Észak-Koreában** szintén súlyos a helyzet. Dél-Koreából a hívők lufikra nyomtatott igeverseket készítenek, és amikor déli szél fúj, feleregetik ezeket, hogy így juttassák át az ígét Észak-Koreába, ahol az embereknek tilos Bibliát birtokolni vagy olvasni. **Oroszországban** is súlyosbodott a helyzet, mivel tiltani akarják az evangelizálást, és a kormány több helyen ellenőrzi a gyülekezeteket, vizsgálatot indít ellenük, és bírósági perbe fogja őket.

A közel-keleti **Jordániában** baptista iskolát alapítottak, 1300 diák tanul, úgy fiúk, mint lányok (!) A diákok 60%-a keresztyén, a többi muszlim. Létesítettek baptista könyvesboltot is, és építettek egy szép konferencia központot. Mivel az országban rengeteg a bevándorló, a diákok közül csak 33% jordániai (azaz belföldi), a többiek más muzulmán országokból érkeztek. Eddig 1200 muzulmán nő részesült oktatásban. Havonta 2000 embert segíyeznek holland és kanadai támogatással. A Zarqa Baptista Gyülekezet tagjai számára az evangelizálás tiltott, amit az ország büntet, de az Úr mégis munkálkodik, és a gyülekezet növekszik. Sajnos, éppen a katolikus papok bizonyulnak sokszor a muzulmánok titkos ügynökeinek, akik beárulják az evangéliumi baptistákat a hatóságok előtt.

A dél-amerikai **Bolíviában** a közelmúltban egy olyan törvényjavaslat született, miszerint minden hittérítés bűncselekmény. Hála az Úrnak, külföldi és belföldi nyomásra a törvényjavaslatot visszavonta a kormány, azonban jelenleg egy újon dolgozik, és nem mondtak le végleg az evangelizálás betiltásának tervéről. **Nikaraguában** az utóbbi hónapokban 950 baptista veszítette el az állását a társadalmi konfliktusok miatt. Ezek közül egyesek sürgős orvosi ellátásra és beavatkozásra szorulnak.

Az afrikai **Nigériában** körülbelül 500 embert öltek meg idén a hitéért, köztük több baptistát. Egy baptista imaházat is felgyújtottak, miközben bent istentisztelet folyt. Az istentiszteleten levő hívők zöme kimenekült, de egy fiatalember már nem tudott időben kijutni, és odaégett. A szörnyettett az országban élő muzulmán terroristák hajtották végre. **Ruandában** 2018. márciusa óta a kormány 6000 gyülekezetet zárt be egészségügyi okokra hivat-

(folytatás a következő oldalon)

Meglepetések üzenete egy bibliai vetélkedőn

A székelyföldi hálaadó nap egyik kevésbé látványos, ám annál értékesebb eseménye a Tudóska bibliaismereti verseny. Az alsó- és felső tagozatos diákok olyan lelkesedéssel vetették bele magukat a vetélkedőbe, hogy az is, aki „elfáradt” a hitben, új erőt meríthet viszonyulásukból. A vetélkedő ismerkedő játékokkal kezdődött, majd mindannyian a korcsoportjukba tartozó társaikkal vonultak külön.

Az egyik ilyen csoportot magam irányíthattam, és meglepetések értek, olyanok, melyeket az Úr azért készített, hogy a gyerekek és én is épülhessek, nőjön bennünk a hála. Mikor láttam, hogy a termünkben csak három asztal áll a hat gyerek rendelkezésére, tanári megrögzöttséggel mindjárt intézkedni akartam, mert mi lesz, ha a feladatlapon kitöltött válaszokat ellesik egymástól. Ki is rohantam, lóhalálában kerestem az asztalokat, sikertelenül. Csalódottan tértem vissza a csoportomhoz. Ők meg teljes békességgel, őszinte tekintettel kérdezték, hogy „de miért is kell több asztal?” Akkor döbbsentem rá, ezeknek a gyerekeknek eszébe sem jutott a csalás lehetősége.

A második meglepetés – és hálára indító esemény – az, ahogy a résztvevők imádkoztak, az az őszinte kérdés, hogy áldja meg az Úr a munkájukat, hogy segítsen feleleveníteni a megtanult igerészeket, hogy megértsék a feladatokat. Imájukat nehéz volt méltón lezárni.

A harmadik meglepetés: a „Kardot ránts!” része volt a vetélkedőnek. Csodálattal és izgalommal vezettem a játékot. Mélyen beleivódott emlékezetembe az a jelenet, ahogyan hónuk alatt tartva Bibliájukat startra készen állnak a gyerekek. (És ismét felsóhajtottam: hah, miről maradtam le, Uram! Ha én is ilyen fiatalon kardot rántottam volna, s a kard a Biblia lett volna!) A „Kardot ránts!” lényege, hogy minél előbb meg kell találnia a versenyzőknek egy szóban kijelölt bibliai igerészt. Amíg ők keresték az igehelyet, egyre növekvő izgalommal hangomban is-

mételtem a könyv címét, a rész számát. Annyira örültem minden megtalált és felolvasott igehelynek! Tanárként mindig együtt örülök diákjaim sikerének. Mivel azonban tudom, hogy a Biblia ismeretének mekkora tétje van a gyermekek életére tekintve, örömöm messze mélyebb, magasabb, szélesebb, tisztább, mint az iskolai teljesítmény felett érzett öröm.

Ez az, ami rávilágított a negyedik meglepetésre: miért is készülnek a gyerekek erre a vetélkedőre? Hiszen ezt – akárcsak számos lelki értéket – nem díjazza nyilvánosan az iskola. Érezhető volt az a mélyről fakadó vágy, belső motiváció, amit csak a Szentlélek adhat. Ezek a gyerekek tényleg akarják ismerni a Bibliát, tényleg kíváncsiak a történetekre, tényleg van számukra személyes üzenete Isten beszédének. Ez utóbbi egyik feladat megoldásából derült ki. A kérdés így szólt: számodra milyen központi üzenete van Józsué életének? Egyik válasz pedig: az, hogy minden döntésemben előbb Istent kérdezzem meg, és tegyem azt, amit mond, Benne bízzak. Számomra ez volt a hálaadó nap sommás prédikációja – a vetélkedő pedig az istentisztelet. Kivételes öröm az Ő dicsőségére szervezett vetélkedőn részt venni!

Demeter Volkán Júlia

Missziói kitekintés... (folytatás az 5. oldalról)

kozva (!) Ezek közül 50 baptista gyülekezet, és 500,000 USD-t kell fizetniük az újranyitáért, amelyről mondanunk sem kell, hogy horribilis összeget jelent az ottani baptistáknak.

Elijah Brown testvér, a BWA főtitkára rámutatott, hogy miként alakult a baptisták számának növekedése az elmúlt 25 évben. Meglepő adatokat találtunk:

Észak-Amerika	fogyás
Európa	stagnálás
Karib-szigetek	76%-os növekedés
Ázsia-Óceánia	119%-os növekedés
Dél-Amerika	190%-os növekedés
Afrika	800%-os növekedés

Nagyon elgondolkodtató volt azt is tudomásul venni, hogy miközben 1910-ben a keresztyének 66%-a még északon élt – főleg Amerikában és Európában, 1970-ben már csak 57%-a lakott északon, míg 2018-ban ez lecsökkent 34%-ra, és a többi 66% délen található (Dél-Amerikában, Afrikában, és Ázsiában)! Mindezek fényében hálát adhatunk azért, hogy a Szentlélek szele ilyen csodálatos módon fúj a déli földtekén, de önvizsgálatot kell tartanunk a stagnálás és a fogyás miatt, és imádkoznunk kell újabb megújulásért és növekedésért. Adja meg az Úr!

Borzási Pál

Kirándulás és történelem

Szülőként, gyermekmunkásként vagy keresztyén pedagógusként egyre nagyobb kihívásokkal kell ma szembenéznünk a nevelés, ismeretátadás terén. A profán térhódítása, a világi szemléletmód mindent átszövő befolyása, az online tér alattomos csapdái nem teszik könnyebbé hivatásunkat. A ránk bízottaknak elsődlegesen mi vagyunk a példaképei. E gondolatok fényében született meg az a látás, hogy a 6. TUDÓSKA verseny díjazottjait szeptember 15-16. között egy tanulmányi kirándulással jutalmazzuk, melynek során elmélyülhet a hitük, de bepillantást nyerhetnek történelmünkbe és a természet csodáiba is. A múltból a jelenbe átívelő egyháztörténeti tárgyú kirándulást Szász Hunor, székelyudvarhelyi történész kalauzolta, aki a történeti adalékokon túl történeti látást tanított, történelmi és egyháztörténeti összefüggésekre világított rá.

A Tordai-hasadéknál

Avallásszabadság 450. évfordulója jegyében első állomásunk Torda volt. A város- és egyháztörténeti háttér felvázolásával bepillantást nyertünk az egykori szabad királyi város életébe, majd a történelem során folytatott vallásgyakorlatba, a fordulatossá történetű templomai sorsába, és ennek következtében a liturgikus terek átalakításait is nyomon követtük; az egyháztörténeti nevezetességek megtekintése során pedig megtanultuk felismerni az építészeti stílusjegyeket.

450 évvel ezelőtt Torda város főterén a templomában az 1568-as erdélyi országgyűlés kimondta, hogy „ne zsidalmaztassék senki az religiótól mert a hit Istennek ajándéka”. Az ennek emlékére állított vallásszabadság emlékművét megcsodálva újabb úti-cél felé tartottunk.

A festői szépségű, Erdély egyik leglátogatottabb természeti látványossága, a Torockói-hegység északi nyúlványában található Tordai-hasadék meglátogatására hívta tudósainkat a Kolozsvári Baptista Gyülekezet lelkipásztora, Kis-Juhász Vilmos, akit elkísért egy lelkes gyülekezeti tagokból, felnőttekből és gyermekekből álló csapat.

A szurdokot végigszelő túraúton Isten csodálatos alkotását szemléltük meg, felejthetetlen élményekkel gazdagodva. A monumentális sziklák, a lélegzetelállító látvány nekünk nem a menekülő Szent Lászlóról, hanem egy hatalmas, teremtő Istenről

beszélt. A szurdok mélyéről kijutva kellemes tisztás fogadott, ahol a kolozsvári testvérekkel és gyerekekkel pár kellemes órát töltöttünk, ápolva a testvéri kapcsolatot, felüdülve egymás társaságában. Majd a kincses város, Kolozsvár felé vettük az irányt; a gyülekezet vendégszeretetében részesültünk ottilétünk alatt.

A vasárnapi istentiszteleten együtt dicsértük az Urat, és nyertünk táplálékot igéjéből. A tudósok a bibliaismereti verseny igeverseiből és énekekkel szolgáltak.

Délután újabb történelmi és egyháztörténeti nevezetességeket vettük célba a kincses városban: az erdélyi gótika alkotásait, a Szent Mihály és a Farkas utcai templomot, megcsodáltuk Fadrusz János nagyszerű alkotását, Mátyás király lovas szobrát, és oktatástörténeti vonatkozásról is hallottunk.

Utolsó állomásunk a kolozsvári botanikus kert volt. A fűvészkert a világ különböző földrészéről származó 10000 növényfajnak ad otthont. A tanséta elején sétavezetőnk, Benyowszki Csaba, székelyudvarhelyi biológus a 104. Zsoltár szavaival a teremtett világ csodáinak Alkotójára irányította figyelmünket, meghatározva azt a látásmódot, amelyen keresztül szemlélni fogjuk a fűvészkert nyújtotta szépségeket.

A séta során az istenimádat és hálaadás önkéntelenül tört fel szívemben, amint gyönyörködtem a természeti szépségekben, érdekességekben és csodákban. A dekoratív kerti növények széles palettája, a Rozárium 250 rózsafajával, a japánkert, az üvegházegyüttes mind-mind ámulatba ejtő volt. Az üvegházakban a gyerekek megilletődve és csodálkozva sétáltak az égre törő pálmák, a mediterrán növényvilág, a páfrányok és a kaktuszok bámulatos szépségű kavalkádjá között. Hallottunk a szimbiózisról, tanulmányoztuk a rovarrevő növényeket, megcsodáltuk a kancsókát, a Vénusz légycsapóját, a mimózát, a kakaócsérjét. A tanséta meghatározó, ugyanakkor érdekfeszítő momentumai a bibliai növényvilág felfedezése is volt: Jézus példázata elevevett meg előttünk a fügefáka kapcsán, az olajfa Noé történetéről beszélt és a pálmák látványa Izrael földjére repített.

Sok kedves pillanat és látnivalók gazdag tárháza volt e kirándulás. Tapasztalatunk sok szeretetet és önzetlen vendégszeretetet. Ismeretben is sokat gyarapodtunk: hogy hogyan kell értelmeznünk a tordai 1568-as erdélyi országgyűlés egyezményét, mit jelképez Liviu Mocan alkotása, a vallásszabadság emlékműve, melyek a különböző építészeti stílusjegyek, mi az összefüggés a 140. Zsoltár és a kolozsvári fűvészkert között, igaz-e egy Szent László legenda – mindezekre, és még sok-sok másra választ kaptak a gyerekek. De mi, kísérők azért imádkozunk, hogy ez a kirándulás legyen egy olyan lelki élmény számukra, mely közelebb viszi őket az Úrhoz, és amely után elmodhatják: a teremtett világ és a történelem Istenről beszél! Minden, mi e földön van, Őt hirdeti, és jó és áldásos az Úrral járn!

„Szeressétek egymást!”

– Választó konferenciát tartott az Európai Baptista Nőszövetség (EBWU) Lviv-ben (Lemberg, Ukrajna)

Az erdélyi küldöttek Újvári Anikóval

2018. szeptember 20. és 23. között került megrendezésre az Európai Baptista Nőszövetség (E. B. W. U.) választó konferenciájára, és egyben megalakulásának 70 éves jubileumára. Az együttlétnünk fő mottóját a Jn 15:17-ből vették a szervezők: „Ezeket azért parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.”

A konferencia Újvári Anikó (Magyarország) az E. B. W. U. leköszönő elnöke igei üzenetével kezdődött a Jn 21:15-19 alapján. Szolgálatában kihangsúlyozta, hogy az Isten iránt való szeretetünket cselekedeteinkben kell megmutassuk. A „**szeretsz-e engem**” nem Péter, és nem is a mi kérdésünk kell legyen, hanem a Jézusé. Jézusnak nem kellett az emberek felé közölnie a szeretetét szavakban, mert a tettei beszéltek a szeretetről. A kérdés nem az, hogy Isten szeret-e minket, hanem az, hogy mi szeretjük-e Őt.

A dicsőítést az ukrán nőtestvérek vezették, gyönyörű hangjukkal mindenkit ráhangoltak az éneklésre, jó volt megtapasztalni, hogy Isten, különböző nemzetiségünk ellenére is egyé tud kovácsolni minket. A vendégszeretet szintén, a konferencia egész ideje alatt érezhettük.

A konferencián részt vett Dr. Ksenija Magda, a Baptista Nők Világszövetségének elnöke Horvátországból, bátorító volt az üzenete a Jn 15: 1-17 igék alapján hangzott. Arra buzdított, hogy maradjunk meg Isten jelenlétében minden nap, ne engedjük, hogy onnan bármi, vagy bárki elszakítson. Ha Isten szeretetében élünk, az meglátszik rajtunk a nehézségek és a próbák alatt is. Ha Isten szeretetében maradok, akkor le tudom győzni a káoszt magam körül. Van olyan helyzetek az életünkben, amikor Isten felemel, de olyan is, amikor összetör. Mindegy, milyen helyzetben vagy, a kérdés az, hogy hogyan maradsz meg az Ő szeretetében. A szeretet nem érzés, a szeretet jelentése: meghalni a másik emberért. **Maradj Jézusban, kérj tőle hittel, növekedj lelkileg, szeress másokat. Maradj! Kérj! Növekedj! Szeress!**

Az igei gondolatok után az európai emberkereskedelem elleni küzdelemben részt vevő nők (WCHTE) vezetője Lauran Bethell a samáriai asszony története által beszélt arról, hogy a prostitúció nem a modern kor betegsége, hanem már Jézus korában is megvolt. Ezeket a nőket Jézus idejében is kizsáztották, akárcsak ma, megbélyegzik, sőt megvetik az emberek, de Jézus példája másra tanít minket. Jézus szóba ált a megvetett asszonnyal, sőt teológiai dolgokról beszélgetett vele, ugyanakkor közölte vele a bűneit is, ismertette vele, hogyan szabadulhat meg azoktól. Jézus szembesítette a válósággal és a bűneivel, ez hozta a gyógyulást a nő életében. Ez a nő meggyógyult, mert Valaki ismerte, megértette és elfogadta. A mi feladatunk ma ugyanez kell legyen.

Az új elnökség megválasztására szombat délelőtt került sor. A megválasztható tagokat a jelölő bizottság jelölte ki, melyben részt vett Vékás Erzsike, EBWU volt pénztárosa is. A jelenlevő, harminc tagból álló szavazó küldöttség, akik huszonkilenc európai országból jöttek, szavazatukkal megerősítették a jelölő bizottság által kiválasztott jelöltek közül azokat, akiket az elnökség új tagjaiként kívántak látni. A jelölés úgy történt, hogy minden európai régió képviselve legyen. Az új elnök Fabienne Seguin Franciaország, az alelnök Ruth Madarova Szlovákia, a titkár Alexandra Anderson Wales, a pénztáros Ligita Bodniece Lettország, a tagok Siham Daoud Libanon és Christina Pochidco Moldova. A romániai magyar baptista nőket Borzási Márta, Papp Erzsike és Vékás Erzsike képviselték.

Az új vezetők szolgálatba való beiktatására vasárnap délelőtt került sor az ötszáz tagú helyi ukrán baptista gyülekezetben, amelynek csodálatos ének és zenekara van. A beiktatási istentiszteleten jelen volt az Európai Baptista Föderáció elnöke és titkára, akik imádkoztak az újonnan beiktatott tagokért, a helybeli lelkipásztorokkal együtt. Fel-emelő pillanata volt az istentisztelet záró eseménye, amikor a gyülekezettel együtt járulhattunk az Úr asztalához. Isten áldja meg és vezesse az EBWU újonnan megválasztott tagjait! **[Papp Erzsike, a Nőszövetség titkára]**

Varga Sándor és Piroska aranymentesgyőzőjükön.
Kívánjuk Isten áldását testvéreinkre!

Hálanap a Hargita Táborban

„**A** hármás fonál nem szakad el egyhamar” mondja a Préd 12:4. Ez volt a mottója az idei székelyföldi hálaadó istentiszteletnek is. A hétköznapi rutin és a rohanás közben mindig várunk és készülünk valamire. Minden évben van egy nap szeptemberben, amikor a székelyföldi gyülekezetek közössége összegyűl a Hargita Táborban. Közel hatszázan voltunk idén. A – sajnos, azóta sikertelennek bizonyuló – referendumra is hangolódva jó volt megállni és újra-gondolni azt, hogy mit jelent nekünk a szűk családi kör, a közeli kapcsolatok megélése, az értékek képviselése a gyülekezetben és a társadalomban. Nem idillről beszélgetünk, nem tökéletes családkról vagy házassá-

Újra 25: szóljon a kürt!

– A zilahi magyar baptista gyülekezet fúvószenekeara 1993-2018 között

Zilahon az 1940-es évek elején alakult meg a fúvószenekear. Istennek hála, Kulcsár Árpád testvér áldozatos munkájának köszönhetően beindult ez a szolgálat. Sajnos nem sokáig, mert a II. világháborús események katonai szolgálatra, majd hadifogságba is kényszerítette testvérünket. 1943-tól a zenekar tevékenysége egy ideig szünetelt. Hucs János vendégszakértő segítségével 1946-ban újra felcsendültek a trombiták. A zenekar fénykorát 1980 és 1988 között élte. Ekkor Király Tibor jött Szilagyballáról tanítani és vezetni a zenészeket. A rendszerváltáskori zűrzavaros idők rányomták pecsétjüket a zenekarra is: többen kivándoroltak, elköltöztek, nagy úrt hagyva a gyülekezet zenei szolgálatában is. 1988 és 1993 között nem működött a fúvószenekear Zilahon. A 90-es évek elején Kiss Endre és Major Ferenc testvérek kezdték el oktatni újból a gyülekezet fiataljait a zenei alapismeretekre, és a fúvóshangszerek megszólaltatására. De ez a próbálkozás is hamar félbemaradt.

1993-2018 – az újraalakult zenekar

1993 elején Bartha Tibor vállalta, hogy a többnyire tinédzserekből és középiskolás korú legényekből álló fiatal generációval újra alapítja a zilahi fúvószenekart. Az induláskor egyetlen katonaviselt férfi sem volt a zenekar tagja, tehát az átlagéletkor 11-17 év közé tevődött. Az új generációt lelkesedés és odaadás jellemezte olyannyira, hogy még azon év húsvét első napjának délutánján, 1993. április 11-én, az újraalakult zenekar megszólaltatta a „Fel, mert az éj fog jönni” című közismert gyülekezeti éneket. A gyülekezetben ekkor több mint 200 tagú vasárnapi iskolai és ifjúsági csoport működött. Akkor volt a lelkesedés, hogy nem jutott minden tanulni vágyónak hangszer. A kezdeti lendület idővel alábbhagyott, az évek alatt többen kiestek a zenekarból (elköltöztek vagy

(folytatás a 11. oldalon)

gokról, hanem valós kapcsolatokról, amelyekben vannak völgyek és hegyek, van bocsánatkérés és megbocsátás – de minden az Isten jelenlétében. A hálaadás építi a kapcsolatot, a szavaknak súlya van, az igazi értékek az Istent kereső életekben válnak valóra.

A istentiszteleten a dicsőítést a kolozsvári Kőszikla Gyülekezet tagjai vezették, őszinte, tiszta, felemelő, hozzánk szóló énekelekkel, ráhangolódva a hálára istenkeresésünkben, életvitelünkben.

A gyermekek újra részt vehettek a Tudóska bibliaismerteti versenyen, korosztályonként, a délutáni istentiszteleten pedig a Székelyföldi Bibliaiskola került bemutatásra, imádkozva a másodévet kezdő diákokért, tanárokkért.

A fogadtatás, az éneklés, a fúvós zene, az ige, az imák, a közös ebéd, a beszélgetések, a gyerekek hangja, a jó idő, a biznyságtévések – minden azt hangsúlyozta, hogy együvé tartozunk, egy közösség vagyunk, hogy számíthatunk egymásra és ha Isten akaratát keressük életünkben, akkor a hálaadásunk igazi lesz.

Bádogház, szavanna, Bibliák...

– Idén ünnepelte 10 éves évfordulóját a Pro Africa misszió. Hogy indult, honnan származott a misszió alapötlete? Mi volt az alapmotiváció?

A Pro Afrika története 2007 őszén kezdődik, amikor először jártam Afrikában. Bernard Kabaru Mwangi kenyai lelkipásztor egy közös barátunkon, Floyd Parker lelkipásztoron keresztül meghívott Kenyába, hogy előadást tartsak három konferencián, amelyet lelkipásztoroknak és ifjúsági vezetőknek szerveztek. Ellátogattam az ország több területére, ahol ledöbbsentem az emberek szegénysége láttán. Legmegrázóbb élményem egy kisvároshoz, Nyeri-hez kötődik, ahol ellátogattunk egy gyülekezetbe, amelynek imaháza közvetlenül egy nyomornegyed mellett volt. A nyomornegyedben körülbelül 35.000 elképesztően szegény ember lakott kartonpapírból, nylonból vagy rozsdás bádogházból készített kunyhókban. Az imaház udvarán 750 éhes gyermek fogadott, akik hetente egyszer étkeztek, akkor is csak azt, amit az imaháznál kaptak. Sok 7-8 éves gyermek a hátán hozta az 1-2 éves testvérét. Megtudtam, hogy a tápanyagban gazdag reggeli és ebéd mindössze fél dollárba kerül. Azon a napon Isten a szívemre helyezte ezeknek a gyermekeknek a sorsát, valamint a vágyat, hogy segítsünk rajtuk. Miután hazatértem Romániába megszületett a gondolat, hogy Isten segítségével létrehozzuk a Pro Africa missziót az ITM Humanitárius Alapítvány keretein belül. Az alapmotivációt Jézus Krisztus szavai képezték: „Mert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem... Bizony mondom néktek, amennyiben megcselekedtétek eggyel az én legkisebb atyámfiái közül, én velem cselekedtétek meg.” Mt 25:35.40.

– Mit tűzött ki feladatként a misszió, miben áll a munkája, és mi a célja?

A Pro Afrika misszió az afrikai gyermekek életének mélyreható fizikai, szociális, érzelmi, tanulmányi lelki át-

alakítását tekinti feladatának. A legmegfelelőbb megoldás ennek a célnak az eléréséhez szerintünk a szimbolikus örökbefogadás. A munka egy része itt Romániában folyik, a másik része Afrikában. Itthon ismertetjük az emberekkel az afrikai szükségeket és segítségi lehetőségeket, az erre beküldött pénzüsségeket könyveljük és továbbítjuk Afrikába, a támogatott gyermekek által küldött leveleket kézbesítjük az örökbefogadó szülőknek. Afrikában először Kenyában indult be ez a missziómunka 2008-ban, két évvel később Tanzániára is kiterjedt. Idén egy újabb országba, Ruandába is „átléptünk”, ott is elkezdtünk támogatni árva gyermekeket. Az afrikai munka is sokrétű: a szükségben levő gyermekek és fiatalok beazonosítása, a támogatás ottani elkönyvelése és felhasználása élelem, ruha, Biblia, tanszerek, gyógyszerek, kerékpár vásárlására, valamint az iskolai tandíj kifizetésére. Ezenkívül előjönnek más szükségek is: műtét, víztároló építése, háziállatok megvásárlása, villanyáram bevezetése, vagy éppen aszály esetén létszükségleti cikkek vásárlása. Fontos a gyermekek meglátogatása otthon, az iskolában, mindennapi nehézségeik kiértékelése, a lelkigondozás, tanácsadás a tanulással és az élet kihívásaival kapcsolatban.

– Hány gyermekről gondoskodik ma a misszió, és hányan voltak ők kezdetben?

Jelenleg több mint 700 örökbefogadott gyermekről gondoskodik a misszió. A gyermekek számának ingadozása abból ered, hogy néhány év elteltével egyesek kilépnek a programból (befejezik az iskolát, munkahelyet találnak), és ezzel egyidejűleg új gyermekek kerülnek a programba. Tíz évvel ezelőtt 32 gyermekkel kezdtük az örökbefogadást.

– Kik voltak az első munkatársak, és kik segítették később a missziót?

Az első munkatársunk Bernard Kabaru Mwangi kenyai lelkipásztor volt, aki az ottani munka koordinálását vállalta nagy lelkesedéssel. Tanzániában Mpeti Mwaisumbe lelkipásztor tölt be hasonló szerepet.

– A gyermekek személyes szponzorain kívül vannak-e állandó támogatók, vagy olyan támogatók, akikre kulcshelyzetekben számíthatnak?

Van néhány olyan támogató, aki nem fogadott örökbe egy gyermeket, de rendszeresen támogatja a missziót. Ugyanis felismerték azt, hogy e misszió működtetésének vannak adminisztrációs költségei is. A banki átutalás innen Afrikába nem olcsó, aztán az élelem és egyéb vásárolt cikkek elszállítása a gyermekekhez és családokhoz különböző településekre szintén nem ingyenes, a közpon-

tokban szükség van irodaiszerekre, és a távkommunikációnak is megvannak a költségei. Van néhány olyan támogató is, akire lehet számítani, amikor egy különleges szükség adódik elő: aszály, egy műtét, vagy éppen egy gyermek szülőjének a temetése... Ez még akkor is nagyon jól jön, ha nincs annyi ilyen támogató, hogy egy adott szükséglet teljes mértékben tudjunk fedezni.

- Hogy viszonyulnak a gyülekezetek, a tagok a misszióhoz?

Sok gyülekezet tud erről a misszióról és hálásak vagyunk azokért, amelyek imádkoznak értünk és azokért is, amelyek támogatnak afrikai gyermekeket. Van olyan gyülekezet, amely egy gyermeket fogadott örökbe, ezt az ő gyermeküknek tekintik, imádkoznak érte és figyelemmel kísérik fejlődését. Olyan gyülekezet is van, amely 15 vagy akár 32 gyermeket is fogadott örökbe. Az ima is, a gyermekek konkrét anyagi támogatása is sokat jelent.

- Mi volt a legörömtelibb és a legkritikusabb pontja ennek a tíz évnek?

A legnehezebb átélések közé tartozott az, ha egy gyermek meghalt – az elmúlt 10 évben 6 ilyen esetünk volt. Köztük volt olyan, aki szüleitől „örökölte” az AIDS betegséget, egy másik fiút villanyáram rázott meg, a vízben is megfulladt két fiú (az egyik iskolába ment, amikor az árvíz vitte el), ezek szomorú történetek.

A legörömtelibb élményekhez tartozott egy-egy olyan afrikai fiatallal való találkozás, aki évekkor korábban valahol az utcákon vagy a szavannán kallódott éhesen, szakadt ruhában, cipő nélkül, és akinek radikálisan megváltozott az élete: iskolába járhatott, egyetemre került, az Úr gyermekévé vált, szolgál hűségesen és másokat is Jézus Krisztushoz vezet!

Ezúton is szeretném megköszönni mindenkinek az imákat és azt a támogatást, amivel segítik az afrikai gyermekeket, az Úr jutalmazza ezt meg gazdagon!

- Hogyan lehet felvenni a kapcsolatot a misszióval?

Az alapítvány Nagyváradon van. Elérhetőségeink: Fundatia Umanitara ITM - Str. Albacului nr. 12, Oradea 410080, Jud. Bihor, Romania. Tel.: 0259-419950; Mobil: 0735-500100; E-mail: fundatia.itm@gmail.com BCR Oradea Ron számla: RO45 RNCB 0032 0465 0064 0033 CUI (cod unic inregistrare): 13008260

Kérdezett: **Gönczi Géza**

A misszió tíz éves évfordulójáról a várad-belvárosi gyülekezetben is megemlékeztek 2018. július 8-án délelőtt. Erről videófelvétel is található a gyülekezet Youtube-csatornáján, az említett dátumra keresve.

(folytatás az 9. oldalról)

abbahagyták a zenélést), helyettük más lépett be. Az elmúlt 25 év alatt a gyülekezet fiúinak kb. 70-80 százaléka volt zenekari tag több-kevesebb ideig. A zenekarnak jelenleg 18 állandó tagja van.

Repertoár

Az induláskor a gyülekezeti énekek egyszerűbb feldolgozásait játszotta a zenekar, majd a Szilágyságban – főleg az ún. ballai feldolgozásokként – jól ismert fúvószenekari számok képezték a repertoár nagyobb részét. A rendszerváltozás utáni években nagyon nehezen lehetett új, akár külföldön írt fúvószenekarnak írt zenedarabhoz hozzájutni. A zenekar első évtizedében a régi, több évtizedes darabokat játszotta.

Változást csupán a 2000-es évek eleje hozott, amikor már újabb stílusú zenedarabokhoz is hozzá lehetett jutni. Az új énekfeldolgozásokat (amelyek között sok ún. ifjúsági ének is található), harmóniai és ritmikai sokszínűség jellemzi.

Szolgálatok

A zenekar rendszeresen zenél a vasárnapi istentiszteleteken, egyházi és nemzeti ünnepeinken, temetéseken. Legtöbbször a fúvószenekar kísért a gyászmenetet a városon keresztül is egészen 2006-ig. A megnövekedett városi forgalom miatt ez a fajta misszió ma már szinte kivitelezhetetlen. A 25 év alatt a következő testvérek vezették és irányították a zenekart Bartha Tibor testvér távollétében: Kui János, Gönczi István, Dombi Ervin és Kiss Endre testvérek. A kezdetekkor a legnagyobb akadályt a kevés és elhasznált, régi hangszer jelentette. 2018-ban a tanulás, a fejlődés legnagyobb akadályát az elkötelezett, odaszánt idő hiányában látjuk. Imánk az, hogy fúvószenekarunk is lehessen Isten eszköze az evangélium terjedésében, hitünk erősödésében és épülésében! Hisszük, hogy a fúvószenekarunk szolgálata Isten dicsőítését, a testvériség lelki épülését szolgálja! SOLI DEO GLORIA! EGYEDÜL ISTENÉ A DICSŐSÉG! A teljes istentisztelet megnézhető a gyülekezetünk youtube csatornáján (Baptista Tv Zilah). Karvezetők: Bartha Tibor és Nemeshegyi János.

A Bethlen Gábor Alap anyagi támogatásának köszönhetően újabb hangszert vásárolhattunk a zilahai magyar baptista gyülekezet zenekara részére, ezzel is folytatva a hangszerállomány korszerűsítését, felújítását.

Dr. Szöllősi Szabolcs, Zilah (Fotó: Józsa Zsolt)

ÉLJ ÚGY, MINT JÉZUS!

„Ahova pedig én megyek, oda
tudjátok az utat.” (Jn 14:4)

„Legyetek a követőim, mint én is követője
vagyok a Krisztusnak.” (1Kor 11:1)

Az elmúlt időszakban kiforrt bennem egy gondolat, amely célként van most előttem akár a személyes életemre, akár a gyülekezeti életre gondolok. Lehet, hogy közhelyesen hangzik, lehet, hogy elérhetetlennek tűnik a megvalósítás, de igei gondolat. Nagyon igei, és engem nagyon lelkesít ez a felismerés, ez a cél: élni úgy, mint Jézus.

Legyen szó életünk bármelyik pillanatáról, sok mindenben követhetjük Jézust, az Ő útját, az Ő lelkületét. Van, amiben nem tudjuk, s nem kell. Például nem kell a Genezáret tavának vizén járnunk, nem is tudnánk, és a világ megváltása sem a mi feladatunk, de van, amiben követhetjük, s követnünk kell Jézust. Élni úgy, mint Jézus, mit is jelent ez:

1. Élni csendesen

Emlékezzünk arra, hogy milyen csendes volt Jézus születése egy fogadó istállójában. Csendes gyermek- és fiatalokora volt, mindemellett 12 évesen már kész tanítani az írástudókat, de élete nagy része csendben történt. Csendes csodái voltak, több alkalommal mondja a gyógyultnak, hogy „ne mondd el senkinek...” Jellemezte Őt a csendbe való elvonulás, harcait térdein csendben, Atyjával közösségben vívta meg. És csendes a megváltás: nem mindenki által tudott, de mindenkire hatott.

Olyan világban élünk mi, mai emberek, jobban mondva olyan embereként élünk a világban, mi, mai emberek, akik nem szeretjük a csendet sem, de a csendes életet sem. Pedig ez a Krisztus útja. A reklámokkal

megtöltött élet, sokszor üresnek bizonyul. A csendes kamráról pedig, amiről Jézus beszél az imádkozással kapcsolatban, sokszor kiderül, hogy nem kamra, hanem valóságos birodalom, mint C. S. Lewis regényében a ruhásszekrény.

2. Élni nyíltan

Nem titkolta, hogy ki Ő. Már 12 évesen így nyilatkozik magáról a szüleinek: „nem tudjátok, hogy nekem az én Atyám dolgaival kell foglalkoznom?” A kényelmét nem tekintve bejárta szinte az egész zsidó birodalmat és hirdette, amiben hitt. Nem titkolta küzdelmeit sem: a pusztai megkísértés, a templomtisztítás, mely a szelídség képének rovására is lehetett volna, a Getsemáné kertben való gyötrődés, és a kereszten való kiszolgáltatottság. A nagy nyüzsgésben, amiben élünk csendre nem vágyunk, de nyíltak sem szeretnénk lenni. Félnünk, hogy akkor megismernek az emberek, talán rájönnek, hogy hibáink, küzdelmeink, gyengeségeink vannak. Mindannyian erősnek szeretnénk látszani, de Jézus példája, pont az ellenkezőjére tanít.

3. Élni szolgálva másnak és mások felé

Szolgálni mindig csak Istennek, az Isten akarata szerint élni, de és kifogás nélkül. Szolgálni bárkinek: betegek felé gyógyítással, tudatlanok vagy keresők felé, mint Nikodémus bölcsességgel, tanítványai felé idejével, a gonoszok felé imádkozva. Szolgálni bárhol és bármikor. 12 évesen a templomban, mikor indulni kellett volna haza. A kánai mennyegzőben, mikor csak vendég volt, s még nem jött el az ideje. Szolgálni éjszaka, Samárián és más pogány területeken áthaladva, a tengeren a vihar közepén; a Getsemánéban, ahol éppen elfogták, hiszen meggyógyította a papi szolga levágott fülét; a kereszten, feltámadása után, mennybemenetele közben is áldotta a tanítványokat, mennybemenetele után, pedig az Atya jobbján esedezik értünk.

Megvan-e bennünk is ez a szolgáló lelkület? Arra várunk, hogy minden a mi igényeink szerint történjen, hogy kiszolgáljanak minket minden helyzetben, vagy készek vagyunk másokért élni? Készek vagyunk-e adni?

4. Engedve, hogy mások szolgáljanak neki

Bárhova ment, ha befogadták, elfogadta: tanítványok a hajójukba fogadták és elvitték magukkal; ha a farizeusok, bűnösök, vámszedők keresték a társaságát, asztalhoz hívták, és Ő elfogadta a felkérést.

Történetét formálta az alabástrom szelencés asszony is, pedig sok bűne volt valamikor. Ő egyetlen kincsét hozta Jézusnak, és drága olajjal kente meg.

A Példabeszédek 27:17 így írja: „Vassal formálják a vasat, és egyik ember formálja a másikat”. Vajon for-

málhatóak vagyunk-e és tudunk-e tanulni embertársainktól?

5. Küzdeni minden erőnkkel

Jézus számára is küzdelmes volt az élet: sírt mikor megszületett, kiszolgáltatottá vált, mikor Heródes ke-restette, menteni kellett Őt, megéhezett, megszomjazott, elfáradt (és leült a samáriai kútnál), kimerült (és aludt a hajóban, mikor azt viharos hullámok dobálták), bán-totta Őt, hogy a templom piaccá lett, gyötrődött a Getse-máné kertben, hangosan kiáltott, mikor megfeszítették. De mindezekben küzdött minden erejével, és győzött.

A sok probléma, kudarc után, nehéz újra felállni, és tovább menni. De Jézus élete arra bátorít, hogy van győzelem, és érdemes küzdeni, végig kitartani.

6. Feladni önként mindent

Például az előnyöket, mint ahogy Pál írja a Filippi 2. részében. Feladni minden királyi előnyt, azért, hogy neked és nekem örök életem lehessen. Feladni a lehetőségeket: kísértés idején a kenyeret, a hatalmat; szólásra alkalmas pillanatot Heródes előtt; vagy akár bosszúra alkalmas lehetőséget a feltámadás után. Feladni az élet-hez való ragaszkodást, hogy a megváltás végbe menjen.

Hányszor imádkozunk úgy, hogy: „Uram, kérlek, add meg ezt, vagy add meg azt...”, vagy hányszor alkudo-zunk, hogy „csak ezt az egyet hagyd meg nekem...” Mi az, amit nem tudunk feladni a Krisztuskövetésben? Amiért visszatekintünk, mint Lót felesége, vagy mint az, akiről Jézus beszél, hogy az eke szarvára tette a kezét? Pál azt mondja, hogy lehetséges úgy élni, mint Krisztus, követni őt: Legyetek a követőim, mint én is kö-vetője vagyok a Krisztusnak (1Kor 11:1).

Élni úgy, mint Krisztus, követni Őt, ez nem csak, hogy megfelel egyéni és közösségi célnak, hanem igazán csak ez felel meg, ezen kívül semmi más nem megfelelő, semmi más nem elégséges. Csak az, ha keresztyénként, krisztuskövetőként Krisztust követem, Krisztust követ-jük. Hiszen az utat tudjuk: „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn 14:6).

Mezei Ödön

Drága gyermekem,

Tudom, hogy kiáltasz Hozzám és szeretném, hogy tudd: hallak. Fontos vagy Nekem, drága gyermekem. (Jón 2:2)

Tudom azt is, hogy nehéz, de ne add fel, kérlek drága lányom ne add fel, hanem menj előre és ne nézz vissza (Zsid 12:1-2). Ne felejs el Engem, az Én kegyel-mem minden reggel megújul és szeretetem soha el nem fogy (Jer 3:22-23). Fontos vagy nekem és azok-nak az embereknek is, akiket az életedbe helyeztem, igen mert tudom, hogy ők szeretni fognak a nehéz időkben és te pedig dicsőíteni fogsz engemet (Zsolt 50:15).

Drága lányom én nem foglak elfelejteni soha, hisz egy dátum beleégett a szívembe: bemelegítésem dátuma. Ott álltál a vízben és el kell mondjam neked: gyönyörű voltál. A legszebb menyasszony (Jel 22:17), tiszta hó-fehérben, mint egy királylány és mikor kérdezték tőled, hogy meddig akarsz velem lenni, azt mondtad: örökre. Drága lányom a szívem dobogott és olyan la-komát szerveztem a mennyek országában, ahol az an-gyalok táncoltak...igen: táncoltak, öröm táncot édes lányom (Lk 15:23-24).

Terveim vannak veled gyermekem. Megáldalak majd és áldás leszel sok nemzetnek (1Móz 12:2) és gyerme-keid a tanítványaim lesznek és a te gyermekeid békes-sége nagy lesz (Ézs 54:13), mert Én, az Úr adom majd azt neked.

Drága gyermekem ne félj, hanem nyitott szívvel menj előre és bocsáss meg, mert Én is megbocsájtot-tam, pedig az Úr vagyok és mégis megbocsájtottam, mert amikor a Fiamra nézek, Jézusra, tudom, hogy az Ő szentségéért és mindazért amit tett megérte...min-dig is megérte már a kezdettől fogva (Kol 3:13).

Most lassan küldöm a napot pihenni és helyette a holdat hozom eléd. Ugye milyen gyönyörű? Azért te-remtettem, hogy csodáld, és ugyanakkor emlékezz Rám (Zsolt 111:2-4). Hívös van, de szívedben nagy melegség, mert hagyod, hogy benned éljek. Köszönöm gyermekem, hogy keresed a társaságomat és beszél-getsz Velem (Mt 6:6). Alig várom, hogy újra nyitott szívvel állj elélem és kérj. Adok neked, ha az akaratom-mal megegyezik, mivel az Atyád vagyok (Mt 7:7-8).

Szeretlek drága gyermekem!
A te Atyád és Urad: Isten

■ † **Tóth Ferencz** testvér Szilágy-nagyfaluból 2018. augusztus 30-án, 74 éves korában költözött az örökkévalóságba. 1944. szeptember 18-án született Tóth György és Klára hatodik gyermekeként. Már gyermekko-

rában megtapasztalta az élet nehézségeit. Édesapja 1960-ban balesetben meghalt, idősebb testvérei elkerültek a háztól, így ő maradt özvegy édesanyja gondviselője és a család fenntartója. Fiatalon átadta az életét Krisztusnak, megpecsételve ezt a bemeztkezés által. A katonaság ideje alatt kórházba került, itt újat kezdett Istennel. Hűséges szolgálattevője lett a nagyfalui gyülekezetnek. Szolgált mint imaórávezető, vezetőségi tag, és az ének- és zenekarban is, de mint asztalos szakember például részt vállalt az imaházon végzett munkákban. 1969. december 3-án kötött házasságot Benedek Irmával, akivel 48 évet éltek boldog házasságban. Isten két gyermekkel áldott meg őket. Élete utolsó éveiben bekövetkezett betegségét példás türelemmel hordozta. A gyászistentiszteleten népes hallgatóság előtt szolgált igével Nagy István lelkipásztor a Jn 5:19-29 alapján, valamint a sírnál Kulcsár József diakónus Perecsenből a Préd 12:15-16 igéiből. A helyi gyülekezet ének- és zenekara szolgált Isten dicsőségére. Az Úr vigasztalja a gyászolókat! **[Nagy István]**

■ † Szatmárnémetiben 2018. július 17-én kísértük utolsó útjára † **Nagy Zsuzsánna** testvért, aki 85 esztendőtt kapott Teremtőtől. Baptista szülők gyermekeként született Bogdándon. Már fiatalon szolt hozzá Isten, és 16 évesen bemeztkezett. 1949-ben házasságot kötött Nagy Mihállyal, akivel 67 évet élt boldog házasságban. Isten megajándékozta 3 gyermekkel és egy nevelt gyermekkel őket. 1977-ben Szatmárnémetibe költöztek, ahol testvértőlünk beépült a gyülekezetbe és kivette a részét a szolgálatból. A 2000-es évek elejétől hosszú, súlyos betegséget engedett meg az Úr az életében, amelyet nagy türelemmel hordozott, Jóbbal együtt hittel vallotta „Ha a jót elfogadtuk Istentől, a rosszat is el kell fogadnunk.” (Jób 2:10b). Férje halála után egy évvel őt is hazaszólította Megváltója. A temetési istentiszteleten Kovács József és Szűcs Sándor lelkipásztorok szolgáltak. Búcsúunk a viszontlátás reményében. **[Nagy Balázs]**

■ † **Balajti (szül. Lungu) Ilona** testvért 1933. január 24-én született Gálospetriben. Népes családban a tizenegy gyermek közül ő volt a második. A hívő családi neveltetés és a gyülekezet oda segítette, hogy 18 évesen megtérjen és a helyi gyüleke-

zetben hitvalló bemeztítésben kövesse Megváltóját. Balajti Imrével kötött házasságát Isten hat fiúgyermekkel áldotta meg; közülük egyet az Úr csecsemő korában magához szólított. Fiait igyekezett az Úr félelmében felnevelni. Özvegyiségének utolsó nyolc évét Imre fiánál, Szatmárnémetiben töltötte. A haza hívó szó is itt érte 2018. február 19-én, életének 86-ik évében. Temetése Gálospetriben volt, ahol Istenünk vigasztaló Igéjét Szabó András és Szűcs Sándor lelkipásztorok hirdették. **[K. B.]**

■ 2018 szeptember 1-én temettük † **Szűcs Zoltán** testvért, aki hosszas betegség után, 65 éves korában kapta meg a mennyei Atyától a hazahívó levelet. Temetésén Boros Róbert, helyi lelkipásztor a Jel 7:9-17 alapján a hazaérkezett fehér ruhásokról beszélt, akik a szenvedésből az élet vizének forrásához érkeznek meg. A sírnál Szűcs István nagyváradi lelkipásztor hirdette a feltámadás üzenetét az 1Thessz 4:13-18 alapján. **[Boros Róbert lp.]**

■ Három nappal később, szeptember 4-én † Boncidai Miklós testvértől vettünk búcsút, hitünk szerint csak egy időre, aki rövid szenvedés után, 77 évesen hagyta itt földi porsátorát. A gyászistentiszteleten Bálint Pál, volt temesvári lelkipásztor hirdette románul az ígét: „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg.” Magyar nyelven Boros Róbert lp. bátorította a jelenlevőket József szavaival: „én meghalok, de Isten rátok tekint.” Köszönjük az énekesek szolgálatát is! Az Úr békéjét és a Szentlélek által munkált vigaszt kívánjuk a megszomorodott családok számára! **[B. R.]**

Füle Lajos: **Eljön az idő**

*Eljön az idő,
amikor a magunk tettei
eltörpülnek, semmivé válnak,
és nem marad semmi más kincsünk,
csak ISTEN nagy tettei
múltunkra nézve is,
jövőnkre nézve is.*

„Aki informál...” folytatás a második oldalról)
területi elnöke. Ezt követően ismertette a három személyiséget, akikről a díjakat elnevezték.

Az első névadó a Nagyváradi szülötte és fiatalon elhunyt Iványi Ödön (1854-1893). Papnak tanult, de aztán újságírásba kezdett Aradon. 1890-től a „Nagyváradi” szerkesztője, íróként is ismert. A róla elnevezett díjat pályakezdő, fiatal kollegák kapják.

A másik névadó Fehér Dezső Pesten tanult és próbálgatta az újságírást. Húsz évesen került Váradra, a „Nagyváradi” napilapnak lett a munkatársa, közel egy évtizedig, néhány évet együtt munkálkodva Iványi Ödönnel. 1898-ban megalapította a „Nagyváradi Naplót”, a legjelentősebb váradi napilapot, amelynek 35 éven át, haláláig főszerkesztője, mindenese. A hosszú, gazdag pályafutásokat jutalmazza a róla elnevezett díjjal.

A harmadik díj névadója Bokor András, aki a rendszerváltás előtti években filozófiatanárként dolgozott. 1990-ben az első percekben csatlakozott a Bihari Naplóhoz, '91-ben a lap főszerkesztője és a kiadványt vállalat igazgatója lett. '93 őszéig töltötte be ezt a tisztséget, de nemsokára, élete delén elhunyt. „Kiváló publicista, tiszteletreméltó kollégánk volt” – mondta Szűcs László. A róla elnevezett díjat azok kapják, akik már túl vannak a kezdő korszakon, aktívak, pályájuk csúcán.

A sajtódíjakat Szabó Ödön RMDSZ képviselő, az ünnepség házigazdája adta át. Az Iványi Ödön Pályakezdő Díjat Ghitea-Szabó József Levente pelbárhidai református lelkész, a Harangszó rovatvezetője kapta. A laudációban Csűry István királyhágómelléki református püspök szót ejtett az egyházi lapkiadás múlt rendszerbeli nehézségeiről is, előfordult ugyanis, tárta fel, hogy a már kész lap, a cenzúra miatt csak egy év múlva jelenhetett meg.

A Bokor András Szakmai Díjat dr. Micaci Cristian, a Római Katolikus Püspökség médiareferense vette át, laudációt mondott Kovács Zsolt irodaigazgató. A beszéde elején Ferenc pápát idézte: Aki informál, az formál, alakít és emberi személyek életével bánik; hozzájárul a közös fejlődéséhez, megnyithatja a közösség és a béke útját.

A Fehér Dezső Életműdíjat Antal Ferenc testvérünk kapta. A díjazás előkészítésében Veres Efraim lelkipásztor, szövetségünk korábbi kommunikációs alelnöke működött közre. Mivel ő nem lehetett jelen az ünnepségen, a laudációt Gönczi Géza, a lap jelenlegi felelős szerkesztője olvasta fel. Indításként szólt a Szeretet lap történetéről is. A díjazottról kiemelte: ifjúkorát meghatározta a nagyváradi belvárosi baptista gyülekezet, a fiúkör, az ifjúsági egyesület, ekkor kezd el verseket is írni. 1959 januárjában offszet gépmesterként indul a pályája a nagyváradi nyomdavállalatnál, a '89-es romániai változásokig. 1990-ben azonnal meghívást kap a frissen indult Szeretet lap szerkesztőségébe, amelynek húsz éven át szerkesztőségi titkára. Munkálkodott, szolgált hűséggel.

A baráti hangulatú ünnepség befejeztével kint, az árnyas fák övezte múzeum téren még darabig folyt a gratuláció-beszélgetés. Örültünk, többen is, hogy meggyengült egészsége ellenére Antal Feri bácsi ott lehetett és díjat kapott. Eme hasábkorról is kívánunk minden jót kedves volt kollégáknak.

Szilágyi László

Fújjatok kürtöt a Sionon!

Kilencedik alkalommal került megrendezésre az Erdélyi Magyar Baptista Fúvóstaálkozó, ezúttal Szilágykerkeden. A közel hatszáz résztvevő fele a zenekarok tagjaiból állt. Tizenkét zenekar vett részt, de megtisztelték jelenlétükkel az RMDSZ és az önkormányzat képviselői, az erdélyi református egyházköztség, valamint a Szilágysági Magyar Baptista Missziókerület vezetői is. Ott voltak a gyülekezetek lelkipásztorai és a baptista ének-zeneügyi bizottság tagjai. A program a baptista imaház előtt kezdődött, ahol az összevont zenekar háromszáz hangszeréből egyszerre zendült fel a „Szent nevedben összegyűltünk”... kezdetű ének. Kezdő imát Bándi Sándor helyi lelkipásztor mondott, majd rövid ismertető és újabb zenedarab után a zenekarok egyenként, zeneszóval vonultak fel az iskola udvarára, ahol tíz órától kezdetét vette a találkozó. Az iskola udvarát a kusaji polgármesteri hivatal támogatásával a baptista gyülekezet tagjai újra betonozták, és felvonták rá a nagyméretű sátrakat, hogy ha eső esne, a zenészek akkor is védve legyenek. Az áhítatot Bándi Sándor helyi lelkipásztor és Elekes József, nagyváradi lelkipásztor vezette, majd a zenekarok képviselői egyenként imádkoztak. Úgy délelőtt, mint délután, minden zenekarnak lehetősége volt egy-egy egyéni zeneszámmal szolgálni. Közben összesen 16 közös zenedarab hangzott el, amelyeket a következő karmesterek vezényeltek: Nemeshegyi János (Magyarország), Bódizs Béla (Kraszna), Kulcsár Efraim (Szilágyperecsen), Szilágyi Szabolcs (Szilágyballa), Kulcsár Sándor (Szilágyperecsen), Gyulai Gyula (Sámson), Király Ernő (Szilágyballa), Szabó Á. András (Kémer), ifj. Tóth Sándor (Sarmaság), Gál József (Szilágykerked), Király György (Szilágyballa), Olar Valentin (Magyarlóna), Szabó Á. István (Kémer), Petkes Lőrinc (Kraszna), és dr. Borzasi István (Kraszna). A finom ebéd elfogyasztása után a program délután öt óráig folytatódott. Köszönet illeti a támogatókat, de főképp a helyi baptista gyülekezet tagjait és elöljáróit, akik példásan kivették részüket a találkozó megszervezéséből.

A programot alulírott, krasznai lelkipásztor, az erdélyi magyar baptista ének-zenei bizottság elnöke vezette. A felszólalók között Gál Bálint, a kusaji polgármesteri hivatal jegyzője, az erdélyi baptista gyülekezet felavatott vénje ismertette az erdélyi zenekar történetét. Szót kapott még Seres Dénes parlamenti képviselő, Meseşan Ioan kusaji polgármester, Balázs Zoltán erdélyi református lelkipásztor, Székely Béla-Dániel sarmasági lelkipásztor, Varga Géza Erkedről származó, aradi >>>

>>> gyülekezeti vén, Veress Ernő, szilágyballai lelkipásztor, Czier Zsolt zenetanár, valamint Király György, szilágyballai karmester, a baptista ének-zenei bizottság tagja, aki ugyancsak a 2Krn 29-ből emelte ki a 11. igéverset: „Fiaim, most ne tévelyegjete; mert az Úr választott titeket, hogy Ő előtt állván, néki szolgáljatok; hogy szolgálí legyetek néki és jóillatot szerezzetek.” A figyelemztetést a soron következő „Egykor én is tévelyegtem” c. közös zenedarab vezénylese ihlette. Sajnos, sokan tévelyegnek, lelkileg és társadalmilag. Milyen jó, ha mi itt lehetünk és szolgálhatunk az Úrnak!

[Dr. Borzási István]

:oYlvkclvcexú SYhbYfslvYbml

Aranymenyegző volt Vajdahunyadon, 2018. szeptember 30-án, amikor **Szűcs Endre** és **Emma**, Isten kegyelméből házasságkötésük 50. évfordulóját ünnepelték a gyülekezetben és a családban. Testvéreinket az Úr három lánnyal, három lány unokával és egy fiú déduno-

kával ajándékozta meg. Igei üzenettel vejük, Albert István-Zsolt paptamási lp. szolgált a 90. Zsoltár alapján, Tóth Róbert helyi lp. pedig a 3Móz 25:9b-10a, Zsolt 40:6 alapján szólt arról, hogy emlékezni kell arra, hogy Isten mit tett az életükben, majd szét kell kürtölni az Isten csodáit, tanulságul a következő nemzedéknek. Az igei üzenetek után a Szűcs házaspár imádkozott, hálát adva Istennek az eddigi megtartásáért és kegyelméért, ezután pedig a fent említett lelkipásztorok kérték Isten további kegyelmét életükre és családjukra. Testvéreinket költeményekkel, énekekkel köszöntötték a gyermekeik és az unokáik, másik vejük, Krámer József tv. pedig igei gondolatokat osztott meg. A nőikör részéről Tóth-Reinhold Edit köszöntötte testvéreinket. Kívánjuk, hogy Jézus Krisztus áldása és szeretete kísérje őket további életútjukon! [Tóth Róbert]

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.
Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.
A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605